Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 44. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 8-го БЕРЕЗНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 8, 1984 No. 44. VOL. XCI.

Філядельфія вшанує об'єднано Т. Шевченка

Філядельфія (ПН). — Не зважаючи на дальше триваючий двоподіл в організованому житті українського громадянства, українці Філядельфії вшанують річниці Тараса Шевченка в дусі заклику Пророка "Єднайтеся, братайтеся..."

Після дводенних спільних святкувань річниць Актів 22-го січня 1918 і 1919 років у соборному дусі, що були влаштовані Об'єднаним Громадським Комітетом, пороблено заходи для влаштування також святкового концерту в пошану Тараса Шевченка. У вівторок, 31-го січня ц.р., в прелімінарній розмові поміж проф. д-ром Петром Стерчом, головою Українського Конгресового Комітету Української Громади Метропольної Філядельфії, та проф. д-ром Богданом Романенчуком, головою Відділу УККА у Філядельфії, рішено скликати засідання представників обидвох сторін для заплянування спільних святкувань.

Спільна нарада відбулася 7-го лютого ц.р. в приміщеннях УСО „Тризуб", в якій від УКК-УГМФ взяли участь д-р П. Стерчо, голова, інж. Михайло Нич, дир. Ілярій Мазепа й Володимир Василащук, заступники голови, та Дмитро Ткачук, а від Відділу УККА д-р Богдан Романенчук, голова, та Михайло Ковальчин, Микола Бачара й Богдан Беднарський. В діловій розмові ухвалено влаштувати Шевченківський концерт у неділю, 11-го березня ц.р., спільними силами, запросивши хор „Думку" з Ню Йорку до виконання основної частини мистецької програми. На промовця запрошено проф. д-р Івана Головінського, заступника голови Наукового Товариства ім. Шевченка.

Святковий концерт „У поклоні Т. Шевченка" відбудеться у неділю, 11-го березня, в приміщеннях Українського Освітньо-Культурного Центру в Абінгтоні, о год. 3:30 по полудні. Програму відкриють українські діти Світлички при Українському Золотому Хресті, складаючи „поклін Тарасові". Хор „Думка", під мистецьким керівництвом Семена Комірного, приготовив спеціяльний репертуар для цьогорічного Шевченківського концерту „В поклоні Т. Шевченкові", в якому з окремою точкою виступатиме соліст Едвард Іванко, тенор канадських і американських театрів. Фортепіяновий супровід буде в руках піяністки Тетяни Поташко. Твори Т. Шевченка рецитуватиме Ольга Кириченко - Шуган з Ню Йорку.

Об'єднаний Громадський Комітет видав спеціяльний заклик до українського громадянства взяти масово участь у спільних святкуваннях річниць Тараса Шевченка вірячи, що „ідеї Тараса Шевченка всіх нас об'єднують".

Міннеаполіс відзначить 170-ліття народин Т. Шевченка

Міннеаполіс (В.Є.) — Український Комітет Міннесоти, член Української Американської Координаційної Ради, в підтримці почесних членів цього Комітету, настоятелів всіх парафій Міннеаполіс — Сейнт Полу, повідомляє, що у неділю, 18-го березня ц.р., о год. 5-ій по полудні в шкільній авдиторії при парафії св. Константина в Міннеаполісі відбудеться Концерт присвячений 170-літтю з дня народження Тараса Шевченка.

На головного промовця запрошено професора Гарвардського університету д-ра Григорія Грабовича. В мистецькій частині виступить відомий співак Метрополітальної опери в Ню Йорку бас-баритон Андрій Добрянський в супроводі визначного піяніста Томи Гринькова. Програма включає також деклямації творів Т. Шевченка і виконання українських народних пісень на бандурах.

Ґ. ГАРТ ПЕРЕМІГ У ВЕРМОНТІ

Монпеліє, Вермонт. — У вівторок, 6-го березня ц.р., у передвиборах Демократичної партії на президента, Ґері Гарт здобув свою третю з черги перемогу над Волтером Мондейлом у стейті Вермонт. Тим разом він здобув найбільшу кількість голосів, бо аж 71 відсоток у порівнянні з 20 відсотками, що їх отримав В. Мондейл.

Несподівана перемога Ґ. Гарта в трьох стейтах Нової Англії — Ню Гемпшир, Мейн і тепер Вермонт — є великою політичною сенсацією в демократичному таборі. Популярність Ґ. Гарта з кожним голосуванням зростає і тепер у Вермонті як показують опитування, багато із голосуючих демократів заявили, що віддають свої голоси на Ґ. Гарта на те, щоб показати, що вони є проти номінації В. Мондейла.

Негритянський кандидат Джессі Джексон отримав у Вермонті лише 8 відсотків голосів і тим опинився на третьому місці. Четвертий на листі кандидатів, колишній губернатор Фльориди Рубін Еск'ю одержав лише 1 відсоток, але він вже раніше відтягнув свою кандидатуру.

Тріюмф Ґ. Гарта у дотеперішніх голосуваннях буде щойно повний в черговому тижні, конкретно у вівторок 13-го березня ц.р., коли мають відбутися передвибори і т. зв. кокус у дев'ятьох стейтах ЗСА, в тому у південних, де може отримати багато голосів Дж. Джексон. Підготовляючись до тих передвиборів, В. Мондейл, хоча признав свою велику поразку у Вермонті, розпочав вже кампанію на Фльориді і в Джорджії, як також в Алабамі, де на його виступі має бути присутній колишній президент Джіммі Картер. Передвибори 13-го березня будуть рішальні тому, що в них вибиратимуть 13 відсотків із 3,933 делегатів на демократичну Конвенцію.

Аналітики уважають, що голосування 13-го березня не можна ніяк передбачити після несподіванки у теперішніх передвиборах у трьох стейтах Нової Англії, але коли Ґ. Гарт здобуде перемогу тільки в частині передвиборчого голосування в південних стейтах, він стане певним кандидатом з демократичного табору.

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКИЙ ХОР „ПРОМЕТЕЙ" БУДЕ УЧАСНИКОМ МІЖНАРОДНОГО КОНКУРСУ У ШВАЙЦАРІЇ

О. Татунчак (зліва) і М. Длябога в редакції „Свободи".

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Л.В-а). — Перед виїздом до Европи два славні „прометейці" відвідали редакцію щоденника та Головну Канцелярію УНСоюзу у вівторок, 28-го лютого, і розповіли тут про цю велику удачу хору й загалом української пісенної культури — про їхню концертову поїздку з виключно українським репертуаром по багатьох містах Европи. Гості в редакції розповіли, що 22-го квітня ц.р., український хор „Прометей" під диригентурою Михайла Длябоги і фортепіяновим супроводом Ірини Пелех-Зварич, відлітає на двотижневе концертове турне до Европи.

Чотири роки тому, у травні 1980 року, „Прометей" відбув своє перше успішне европейське турне, — а тепер, у квітні-травні цього року, філядельфійський хор реалізує ще більш амбітний намір, бо крім самостійних концертів виступить на Міжнародному конкурсі хорів у місті Монтре, Швайцарія, у вівторок, 24-го квітня. Поїздка хору „Прометей" — це ще один доказ наполегливости, ентузіязму і серйозности цієї динамічної хорової одиниці, яка якраз у цьому році відзначує 20-річчя свого існування.

Крім участи в конкурсі „Прометей" виступить 25-го квітня в столиці Швайцарії Берні; 26-го квітня — в Цюріху, 27-го квітня — в Женеві, а в суботу, 28-го квітня, візьме участь у фінальному завершенні хорового фестивалю в Монтре.

Переведення в життя самостійних виступів у вищеподаних містах Швайцарії „Прометей" завдячує енту-

Закінчення на ст. 4.

КОНТРОВЕРСІЇ ПРО ДОСТАВУ ЗБРОЇ ДО ПОЛЬЩІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Ню Йорк. — Високі урядовці митної служби, які розкрили тут на міжнародному летовищі ім. Джана Ф. Кеннеді велику кількість автоматичної зброї і набоїв призначених для вивозу до Польщі, старатимуться доказати в суді, що зброя була призначена для комуністичного уряду у Варшаві, і що цей уряд стояв за таємними переговорами, які довели до закупу зброї і винаймлення спеціяльного літака для перевозу її за Залізну заслону.

Один із двох заарештованих побував недавно у Варшаві і митна служба зробила з цього висновок, що уряд прем'єр-міністра Войцеха Ярузельского сам потребував цієї американської зброї для поборення заворушення на вулицях, або був посередником і зброя була призначена для Лівії, чи іншої арабської держави, може навіть для Палестинської Визвольної Організації.

Як відомо, вніч з 20-го на 21-го лютого ц.р., озброєні митники наскочили і оточили літак типу Сирвеєр-800. Після короткої суперечки з обслугою і двома особами, які представляли себе агентами торговельної служби, відкрили скрині призначені для вивозу до Польщі. Виявилося, що всі скрині були заповнені автоматичними крісами і амуніцією, електронічними апаратами, зокрема підслуховими, й іншим військовим вирядом. У Польщі цілий транспорт мала відібрати довірена людина, пов'язана з офіційними урядовими чинниками.

Заміри контрабанди унешкідливлено, а поліція арештувала на місці двох американських „бизнесменів". Ціла та афера пригадує, згідно з опінією газети „Ню Йорк Таймс", шпигунську повість, закінчення якої ще не відоме.

Урядові речники в Польщі устами свого представника Єжи Урбана заперечили причетність польського уряду до цієї афери, яку Варшава назвала черговою „провокацією американських чинників", а сам Урбан заявив, що він вперше про цю аферу довідався з повідомлень у закордонній пресі.

Державний департамент у Вашінгтоні покищо стримався від коментарів в цій справі, а речник Центральної Розвідчої агенції Ден Пітерсон відмітив, що СіАй-Ей не має нічого спільного з цією справою і про неї не знали поки не появились вістки в пресі. Ленард Берг і Соломон Швац, названі „бизнесмени", як виходить з повідомлень, вже раніше відвідували Варшаву і правдоподібно там підписали договір про доставу зброї на суму одного мільйона долярів.

У цій справі існують листи, телеграми, записи телефонічних розмов і ввесь цей матеріял митники представлять судові до розгляду. Містерія зі зброєю однак ще не закінчилася.

Обвинувачують Ірак у вживанні газів

Вашінгтон. — Американський Уряд обвинувачує Ірак у вживанні смертельної хемічної зброї у війні з Іраном, яка триває вже 42 місяці.

Державний департамент ЗСА стверджує, що має незаперечні докази, що війська Іраку користуються хемічними середниками і тим зламали женевський договір з 1925 року, який Ірак підписав в 1931 році. Уряд ЗСА однак при тому стверджує двосторонню вину, що її бачить і по стороні Ірану, який кількакратно відкинув пропозиції перемир'я. В останніх днях Іран повідомив, що іракські війська випускають стрільна із трійливим газом на іранські позиції. Наслідком того поранених ними вояків перевезено літаками на лікування до Австрії і Швеції.

Речник Уряду ЗСА пояснює, що іракські війська вживають правдоподібно т. зв. гірчицевий газ, який викликає пухирі на шкірі та нищить кожну клітину якої доторкнеться. З іранських кіл однак закидують Іракові, що його війська вживають нервовий газ і нітрогенно-гірчичний, що викликує подібну реакцію як гірчичний. Урядові чинники ЗСА уважають, що ці трійливі гази були випродуковані в Іраку, бо їх відносно не важко зробити, а Ірак має хемічну індустрію на високому рівні. Уряд ЗСА мав вже раніше інформації, що Ірак задумує вжити, як буде треба, хемічну зброю і декілька разів закликав уряд Іраку цього не робити. Коли тепер є докази, що іракці вживають хемічні засоби у війні, Уряд ЗСА рішив подати це до загального відома і тим ствердити, що заклики його не увінчалися успіхом. Речник Уряду Джан Гюз не подав з якого джерела Уряд ЗСА дістав запевнення, що Ірак вживає гази, але одним з них є зізнання лікарів, які бачили покалічених газами.

В Теграні закордонні дипломати мали нагоду відвідати у лікарнях поранених вояків, при чому офіційні чинники Ірану подали, що від газів загинуло вже 400 вояків, а 1,000 є пошкоджених. Вони також твердять, що мають докази, що хемічна зброя прийшла з Великої Британії. Уряд Великої Британії опрокидує цей закид тим, що там знищено всі хемічні воєнні засоби ще в 1950 році.

Тим часом один із іранських вояків, якого перевезли на лікування до Швеції, вже помер і лікарі ствердили, що це сталося у наслідок пошкодження хемічною зброєю. Поранені вояки в Австрії мають 10 до 40 відсотків тіла попареного газовими бомбами. Вони зізнають, що мала бомба вибухла на землі і витворила газ, який палив очі, шкіру та викликував подражнення віддихових органів.

Українка спростовує неправду

Ню Йорк. — Щоденник „Ню Йорк Трібюн" помістив у виданні газети з 5-го березня ц.р. листа до редакції українки Мони Янкощук з Бейсайду, Н.Й., яка коротко і прецизно пояснює ранішу інформацію поміщену цією газетою у справі голосування в Раді Безпеки Об'єднаних Націй у справі висилки міжнародного війська до Ливану, проти чого совєтський амбасадор до ОН Олег Трояновський наклав вето, а його підтримав одинокий представник від Української ССР.

Ваша газета поминула факт, — пише М. Янкощук, — що українці є миролюбним народом і радо голосували б за мирною розв'язкою у Ливані, але, на жаль, він цього не може зробити з огляду на його статус поневоленої Москвою нації, територію якої окупувала совєтська армія при кінці першої світової війни. Це вияснює, чому представник України в ОН, чи зглядно в Раді Безпеки, голосував так як сказав йому речник поневолювача, а не так як хотів би український нарід, — пише у кінцевих рядках згадана українка.

У ВАШІНҐТОНІ ВІДБУВСЯ СЕМІНАР В СПРАВІ СОВЄТСЬКИХ „ДОКАЗІВ"

Вашінгтон (Г.К.) — У субору і неділю, 4-го і 5-го лютого ц.р., представники Української Ліги Проти Знеславлення (УЛПЗ) взяли участь у семінарі, який мав назву: „Кво вадіс (куди йдеш?) американська справедливосте?" Семінар цей відбувся тут у Джорджтавн університеті і був влаштований організацією Американці за Незалежне Правне Поступовання (АНПП). УЛПЗ є членом співосновником цієї організації.

На згаданому семінарі представники 23-ох організацій української, балтицької, хорватської, латвійської, литовської, білоруської, російської, естонської і румунської етнічних груп дискутували справу совєтських свідчень і етнічних груп дискутували справу совєтських свідчень і доказів, що їх Бюро спеціяльних слідств при Департаменті справедливости вживає в американських судах проти натуралізованих американських громадян східньоевропейського і балтицького походження.

У рямках цього семінара прелеґенти і панелісти обговорювали справу співпраці згаданого бюра з КҐБ, фальшовану совєтську документацію, неґативний вплив цих справ на етнічні ґрупи, неприхильну поставу великої частини преси, викривлене представлення відносної історії у фільмах та публікаціях і зміни у підручниках історії, що їх тепер перевидають та вплив цих змін на дітей і внуків. Учасники семінара обговорювали теж як етнічні громади можуть реаґувати на ці справи індивідуально і колективно.

Семінар відкрила Олександра Швед, співпредсідниця УЛПЗ, і представила історію судових справ, загальну атмосферу в якій ці розправи відбувалися та дотеперішні зусилля УЛПЗ забезпечити однакову справедливість для всіх американських громадян без огляду на те, чи вони роджені в Америці чи натуралізовані.

Опісля адвокат Ернест Раскавскас говорив про „Ґенезу Бюра спеціяльних слідств".

Після цього слідував панель на тему „Реакція етнічних груп і акція ч. І". Панель цей обговорював справи „лаббі" та справи публічних зв'язків. Панелісти були Аніта Беделіс, Катя Чумаченко та Євген Іванців.

Адвокати Дейвид Спрінґер та Іварс Берзінс говорили на тему „Леґальні питання". Тему цю вони розділили на три частини: денатуралізація, депортація та екстрадиція. Відомий українському громадянству адвокат Марк О'Коннор мав теж доповідати, але не міг прибути з причин переобтяження справами оборони Івана Дем'янюка.

Після цього слідували запити і відповіді.

Під час вечері промовляв як почесний гість Воррен Роджерс, редактор „Вайт Гавз Віклі". Опісля Юрій Самійленко, член клівлендського Комітету Проти Совєтських Свідчень, висвітлив короткий фільм про великий голод в Україні та відеотасьму, яку зладила про справу І. Демянюка клівлендська жидівська громада.

Другий день семінара почався панелем на тему: „Реакція етнічних груп і акція ч. 2". Панелістами були представники різних етнічних груп, які дискутували справу фондів потрібних для леґальної оборони та співпрацю між етнічними групами. Між іншими брали участь у панелі О. Швед від УЛПЗ та Ю. Самійленко від клівлендського Комітету, які говорили про працю їхніх організацій серед української громади.

Опісля адвокат Пол Зумбакіс говорив на тему „Відповідаючи на слідства Бюра спеціяльних слідств", реасумуючи також дискусії обох днів.

Організатори семінара звернулися до Департаменту справедливости з проханням прислати свого представника, але організатори не отримали жадної відповіді.

Семінар дав важливі інформації для праці згаданих етнічних груп. Конечною є активна підтримка української спільноти. Незвичайно важливими є масова участь українських громадян у писанні листів у цих справах до Президента, сенаторів і конґресменів. Незвичайної ваги є „лаббі" на тому полі.

Необхідним є ще раз пригадати, що ніхто не повинен говорити до урядовців Бюра спеціяльних слідств без поради адвоката. Щонебудь сказане до урядовців Бюра, може бути вжите проти даної особи.

Правна оборона першої якости може коштувати 750,000 дол., мінімальні кошти адвоката і судових оплат є приблизно 100,000 дол.

Доповідачі ствердили, що бюро спеціяльних слідств не тільки вживає докази доставлені КҐБ з довір'ям і

Закінчення на ст. 3.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. М. БОГАЧЕВСЬКОЇ—ХОМ'ЯК В УВАН

Ню Йорк. — В неділю, 11-го березня ц.р., о год. 2-ій по полудні, тут в Будинку Академії, при 206 Захід 100-та вулиця, відбудеться заходами Української Вільної Академії Наук у ЗСА доповідь Марти Богачевської—Хом'як, професора в Манґаттенвилл коледжі, на тему: „Мости над Збручем: співпраця українських жінок, 1887-1914". Після доповіді — запити і відповіді.

В АМЕРИЦІ

ГРУПА ДЕМОКРАТИЧНИХ лібералів в Каліфорнії підтримує в більшості двох президентських кандидатів: Волтера Мондейла і проповідника Джессі Джексона, але на зібранні лібералів Мондейл не отримав формальної підтримки, бо бракувало 42 голоси, щоб таку резолюцію про підтрику прийняти .Сенатор Ґері Гарт з Кольорадо був третім вибором, але політичні спостерігачі не виключають, що ситуація до часу передвиборів в Каліфорнії може змінитися в користь Гарта, так як зрештою вона міняється з дня на день в кожному стейті. Раніше на конференції лібералів була прийнята резолюція, у якій говориться, що сенатор Джан Ґленн з Огайо „не є сприємливим кандидатом для Демократичної партії", тому, що він підтримував законопроєкти звернені проти гомосексуалістів. Деякі спостерігачі звернули увагу, що лівизна в ЗСА і моральний розклад суспільства набрали небезпечних і загрозливих форм.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН заявив під час виступу на конференції Крайової ліґи американських міст, що він надіється на велику підтримку міського населення, бо його економічна програма та зниження інфляції, а також стабілізація цін на товари широкого запотребування, значно покращали матеріяльний стан населення великих міст. Він просив учасників відвідати своїх законодавців і переконати їх, щоб вони голосували за законопроєкти Уряду про розбудову малих підприємств і поборювання злочинства в публічній траспортації.

ОДИН ІЗ СЕРЙОЗНИХ кандидатів від Демократичної партії на президента Волтер Мондейл, після чергової прогри передвиборів в Мейні, повів неперебірливу і гостру кампанію проти свого опонента сенатора Ґері Гарта і заявив, що його теперішня стратеґія увійшла в нову фазу і відтепер він викриватиме усі „злодіяння" Гарта. Політичні спостерігачі кажуть, що Ґ. Гарт, послухавши чергових розпачливих атак на нього зі сторони Мондейла, прийняв їх дуже холоднокровно, кажучи, що в такий спосіб реагує тільки людина, яка не має жадної пошани до думки іншої людини і то людини з тієї самої партії, яка однак має цілком інший погляд на уклад політичних сил в ЗСА в майбутньому. Цією спокійною заявою, кажуть спостерігачі, Гарт викликав серед своїх прихильників і колишніх прихильників Мондейла, які перейшли в табір кольорадського сенатора, загальну радість і переконання, що він дійсно вміє задержати холоднокровність у виїмкових ситуаціях, толі коли цього не можна сказати про його противника.

ПЕРЕГОВОРИ ЗАХІДНЬОНІМЕЦЬКОГО канцлера Гельмута Коля з президентом Роналдом Реґеном і його найближчими співробіниками продовжуються у Вашінґтоні. Коль далі стоїть на становищі, що Президент ЗСА повинен зустрінутись із новим совєтським лідером Константином Черненком, але така зустріч мусить бути дуже солідно підготована. Американські високі речники звернули Колеві увагу, що антиамериканська офіційна пропаґанда із совєтської сторони далі продовжується хоч в дещо злагідненій форі, доказом чого був виступ міністра закордонних справ СССР Андрея Ґромика, а тепер в Індії міністра оборони Дімітрія Устінова. Також сам Черненко атакував американську закордонну політику і закликав ЗСА спершу забрати з Европи свої нуклеарні ракети і тим самим показати, мовляв, добру волю до переговорів.

ВІЛЛІМ ПОВЕЛЛ, відомий фільмоиий артист, помер у Каліфорнії на 91-му році життя. У 30-их і 40-их роках Повелл був дуже популярною зіркою і виступав в численних фільмах гумористичного і поважного, а також військового змісту.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ видалив двох британських туристів за те, що вони нібито розповсюджували в Ленінграді сіоністську літературу. Це вже третє таке видалення західніх туристів з Ленінгарду в одному місяці та у всіх випадках закидувано їм сіоністську пропаґанду. Західні кола в Москві пояснюють це тим, що СССР хоче таким способом відстрашити туристів із західнього світу від будь-яких зв'язків з жидами.

Як подає агентство ТАСС, рабін Говард Інґрем і його дружина „порушили правила для закордонних туристів" і підкреслює, що подібна доля зустріла двох інших туристів з Великої Британії та ЗСА. Крім того, в останніх десяти тижнях 10 туристів у Ленінґраді дістали пересторогу за порушення правил для чужоземних туристів у СССР.

СОВЄТСЬКИЙ МІНІСТЕР оборони Дімітрій Ф. Устінов розпочав п'ятиденні відвідини в Індії та вперше перевів двогодинну розмову з прем'єр-міністром Індірою Ганді. При тій нагоді виступив з гострою критикою ЗСА, закидуючи їм стремління до мілітарного панування у південносхідній Азії, в країнах, що сусідують з „бажаючою миру" Індією. Устінов, як і міністер оборони Індії, критикували мілітаризацію Індійського океану американськими збройними силами.

У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ, в курортній місцевості Бад Гарцбурґ, має відбутися у травні з'їзд колишніх членів відділів СС. Посадник міста заявив, що він робить усі старання, щоб не допустити до такого зібрання цієї найбільш зненавидженої у Другій світовій війні частини збройних сил Гітлера. Організатори вже замовили приміщення на 800 осіб.

ПРЕДСТАВНИК УРЯДУ Роналда Реґена А. Волтерс, генерал-емерит, який є одним з головних дорадників державного секретаря Джорджа П. Шулца, виїхав на доручення президента до Судану, де має переговорювати у справі військової допомоги. Генерал Омар Мохаммед ель—Таєб, заступник президента Судану, який відвідував минулого тижня ЗСА, заявив в Хартумі, що американський Уряд обіцяв воєнне постачання повітряною дорогою. Це однак заперечує представник Пентаґону.

ДЕРЖАВИ, ЩО Є ЧЛЕНАМИ Варшавського Пакту, запропонували розмови з членами НАТО у справі замороження і зменшення видатків на озброєння. Вони суґерують прелімінарні розмови на цю тему, а ініціятива вийшла тим разом від румунського уряду. Західні дипломати у Відні стверджують однак, що меморандум румунського уряду в цій справі не різниться ні трішки від попередніх пропозицій з січня 1983 року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1 25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1 25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Проблема демократичних кандидатів

Уже коли вісім діячів Демократичної партії зголосили свої кандидатури в цьогорічних президентських виборах, ситуація на виборчому фронті була диковинна: з одного боку вісім демократів, по другому боці один республіканець. Бо було ясно, що коли президент Реґен проголосив, що він кандидує на другу каденцію, то ніхто з його партії не зголоситься на його суперника. Перші передвибори, які відбулися у Ню Гемпширі 28-го лютого ц. р. принесли велику несподіванку, бо дали перемогу сенаторові Ґері Гартові зі стейту Кольорадо, як і в неділю, 4-го березня, в стейті Мейн він здобув перемогу, хоча найбільшим „фаворитом" був колишній віцепрезидент Волтер Мондейл. Мало для всього американського суспільства відомий сен. Ґері Гарт опинився відразу, як ніби нова зірка на політичному горизонті з шансами стати офіційним кандидатом Демократичної партії, суперником Роналда Реґена. Проте Волтер Мондейл, що його кандидатуру фінансує Американська федерація праці–Конґрес індустріяльних організацій — могутня централя американського робітництва кандидує далі і сподівається, що більш наполегливою аґітацією пережене Ґері Гарта.

Вже перед передвиборами в Ню Гемпширі голова демократичної більшости в Палаті Репрезентантів, наче демократичний патріярх, Томас О-Ніл, картав своїх однопартійних претендентів до Білого Дому, щоб вони менше поборювали один одного, а більше зосереджувалися на кампанії проти республіканського кандидата Роналда Реґена. Цей його заклик, об'єктивно кажучи, правильний, тепер, після Ню Ґемпширу, не матиме позитивного відгуку. Бо тепер Волтер Мондейл, має за найпершу ціль — переконувати виборців, що він кращий за Гарта. І не вирікся ще надії на перемогу третій з черги кандидат, колишній астронавт сенатор Джан Ґленн, який, на жаль, не є для молоді і жіночого світу таким „атрактивним", як Гарт чи Мондейл. Пишемо, „на жаль", тому, що Джан Ґленн, своїм політичним світоглядом ще, мабуть, найкращий з усіх зголошених демократичних кандидатів. Він не цурався непопулярної заяви, що не слід зрівноважувати державний бюджет коштом видатків на збройну силу. Він ще найбільш консервативний з усіх інших своїх однопартійців, претендуючих на Білий Дім.

Отож на перше місце висовується тепер проблема політичного обличчя того демократичного діяча, який дістане від партійної конвенції номінацію на офіційного репрезентанта партії у президентських виборах. Число тих кандидатів вже зменшилося з вісьмох до п'ятьох. Зреклись далі кандидувати сенатор Ален Кренстон з Каліфорнії, сенатор Ернест Голлінґс з Південної Каролайни і колишній губернатор Фльориди Рубен Ескю. Чорний проповідник Джессі Джексон дістав у Ню Гемпширі тільки 5 відсотків голосів і він утратив решту шансів виграти (згори було відомо, що американські виборці не захочуть мати чорного проповідника у Білому Домі), коли Джексон, кандидатуру якого підтримали фінансово деякі арабські держави — мав незручно і зневажливо висловитися про жидів і зискати собі опінію „антисеміта". Джордж МекҐоверн, який програв уже раз президентські вибори до Ніксона, дістав у Ню Гемпшері теж тільки 5 відсотків голосів і буде правдоподібно черговим кандидатом, який відступить.

Неґативна сторінка проблеми кандидатур Демократичної партії у тому, що всі теперішні претенденти — за винятком, може, одного Ґленна — це загальновідомі ліберали, які не знають Сходу Европи, „детант" з СССР уважають за принцип американської закордонної політики, всі вони в більшій або меншій мірі є звеличниками концепції „добродійної держави", всі вони рекомендують рівноваження державного бюджету редукцією видатків на зброю. Вони є проти зберігання американських ракет на европейському континенті, вони є проти тих нових родів ракетної і летунської зброї, що їх схвалив Конґрес на вимогу Реґена. І тому це прикро, що в найбільшій за числом зареєстрованих членів американській партії, якою є Демократична, кандидатами на нового президента не є діячі типу недавно померлого сенатора Генрі Джексона, чи колишнього президента Гаррі Трумена, а ліберали, байдужні на експансію імперії СССР, рішучі противники втручання Америки у справи країн, загрожених комунізмом, анальфабетів у справах російсько-большевицького колоніялізму. Тому насправді тепер відбувається ліцитація ліво-ліберальних газет. Незавидна роля Конвенції Демократичної партії.

Михайло Кучер

СПІЛЬНІ ІНТЕРЕСИ ЗСА ТА ІЗРАЇЛЯ

Недавно відбулися важливі наради поміж ізраїльським прем'єр-міністром І. Шаміром і міністром оборони М. Аренсо що були у Білому Домі. Ізраїльські політики схарактеризували ці переговори як дуже успішні. Осягнено порозуміння незвичайно корисне для обох сторін.

Як наслідок, оце вперше корабель Шостої американської фльоти прибув до Гайфи на ремонт.

На успішність ізраїльсько-американських переговорів вплинуло зрозуміння важливости проблеми, що її мусять вирішити обидві сторони. Конкретно мається на увазі Ливан. ЗСА тяжко відчули загин вояків морської піхоти в Ливані, незалежно, хто винен у трагедії, хто не доглянув. ЗСА зрозуміли, що там не жартують.

Поза Ливаном і напруженим там становищем, на ближчу співпрацю ЗСА-Ізраїль вплинуло побільшення совєтського впливу на Близькому сході. Це було головною темою розмов.

Совєтські інтереси тепер скеровані на райони з нафтою, що має велике стратегічне значення для ЗСА і цілого вільного світу.

Ізраїль занепокоєний постачанням воєнної техніки арабам. Ця техніка на випадок совєтського, або іранського наступу може бути вжита проти Ізраїля.

ЗСА мають замір зформувати в Йорданії спеціяльні відділи для боротьби чи спротиву сирійсько-іранській агресії. Цю агресію має підтримати СССР, і вона була б скерована проти Ізраїля. Савдійська Арабія вже озброєна американською зброєю та передає її терористам. Савдійські політики бороняться тим, що вони купили американську зброю за власні гроші, тому можуть вжити її де тільки хочуть, хоч би проти Ізраїля.

ЗСА мають підстави журитися долею арабської нафти на випадок конфлікту на Близькому Сході. Хоч становище Ізраїля тепер більш безпечне як в минулому. Йорданія та Єгипет не загрожують. Єгипет отримує від ЗСА воєнну допомогу. Ізраїль не може тому перешкодити. З Йорданією є непідписаний мир.

Теперішні сили арабських країн більш ізраїльських у три рази. І тут становище ЗСА досить складне. Небезпека Ізраїлеві може прийти тільки від Сирії та Лівії. На тих територіях розташована совєтська наступальна зброя. Зрозуміло, що ЗСА не хочуть дуже афішуватися співробітництвом з Ізраїлем, але жиди того власне хочуть.

ЗСА продають Ізраїлеві найбільш модерну зброю — бойові літаки, ракети, радарні прилади, гармати і танки. Але ЗСА уникають стратегічного співробітництва, оглядаючись на арабські емоції. Одначе на випадок поважної небезпеки для Ізраїля ЗСА, на основі своєї конституції, стануть в обороні нападеного.

1981 року були переговори про стратегічне співробітництво ЗСА-Ізраїль. Вони були неуспішні. Араби підняли паніку. Війна в Ливані змінила становище.

Ізраїль нараховує кілька помилок ЗСА на Близькому Сході. Конкретно американський Уряд не дозволив закінчити флангове оточення сирійської армії в районі Захне. Тому сирійські війська залишились в Ливані на вигідних становищах. Араби добилися виведення ізраїльських військ із Західнього Бейруту і тим перешкодили ліквідувати величезні склади воєнної техніки терористів.

Ізраїль сподівається, що ЗСА в майбутньому врахують свої помилки на Близькому Сході і тим зменшать совєтський вплив у тому районі.

Є величезна різниця поміж двома системами СССР-ЗСА. На порозі 1984 року СССР існував без видного голови держави. Андропов був зник з овиду на довший вже час. Перестуда Андропова тривала ненормально довго. СССР — величезна країна, хтось мусів робити і робить рішення в його відсутності, номінально його ім'ям. Андропов протеже КҐБ і армії. Логічно вони з-поза лаштунків керували Совєтським Союзом.

Неможливо собі уявити, щоб президент ЗСА зник з очей суспільства хоч би на місяць. Президент ЗСА є під обсервацією навіть, коли спить. Якщо йде на вакації, телескопічні прилади йдуть з ним. Ті, хто має знати — знають навіть, яким конем поїде президент на прогулянку. Президент ЗСА фактично не має права на приватність. Країна знає, що президент робить кожного дня. Якщо президент ЗСА з якихось причин не може виконувати своїх обов'язків, на його місце стає віцепрезидент. Тоді йому в допомогу приходять спікер Конгресу і лідер більшости Сенату, але вони будуть дуже журитися несподіваними величезними обов'язками. Якщо тоді виявиться, що небезпека ЗСА десь загрожена, на допомогу буде покликаний командуючий об'єднаним штабом збройних сил країни.

Усе це знають громадяни ЗСА і цілий світ.

Що робилося поза лаштунками Кремля у відсутності Андропова можемо тільки здогадуватися і в тому небезпека.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Думки з нагоди виставки в Торонто

Заходом Ділового Комітету Канади та Інституту Симона Петлюри в Торонто з нагоди 50-ліття створеного Москвою великого голоду в Україні в 1932-33 роках улаштовано в Джан Робартс бібліотеці університету в Торонто виставку книжок, друків, фотографій і картин мистців, присвячених цьому унікальному в історії людства, державною владою зорганізованого голодомору.

Експонати старанно і доцільно поскладані в великих скляних габльотах, так що глядач, посвятивши трохи часу, може документально пізнати трагедію, що привела до голодової загибелі понад сім мільйонів дітей, жінок, чоловіків України у двох роках.

Документальну виставку доповняли у великій мірі картини мистців Ірини Банах-Твердохліб із Рочестеру, Н. Й., та Павла Лопати з Торонто.

При головнім вході до будинку бібліотеки у великій габльоті приміщений образ І. Твердохліб „Страдальницькі роки в Україні 1932-1933". Драматичними кольорами мисткиня створила відповідний настрій, в якому відображує кілька епізодів.

Горою представлено епізод із так званого розкуркулювання, коли то під тавром куркуля виарештовано ввесь свідомий, розгорнений провід села разом з їхніми родинами й вивезено в забитих товарових вагонах на Сибір на певну загибель. У цій акції знищено коло три мільйони найкращих представників нашого села, з яких виводилася інтеліґенція, що українізувала міста. Тоді село позбавлене проводу обложили голодом.

Ось картина: під хатою сидить умираюча, кормляча, мати з мертвим немовлям, а до неї пригорнулася друга заморена голодом дитина. Стара мати ридає над мертвими дочкою і внучам. Селяни залишають село, йдуть у безвість шукати порятунку. В місті підбирають на автажне авто померлих селян, які тут шукали допомоги. Українська мати, пригорнувши горстку заморених дітей, звертається в молитовній просьбі до Всевишнього, щоб не допустив до загибелі народу.

Властива виставка відбулася на другому поверсі. Картина „Земле моя прадідівська" відображає сумні запущені поля України. Заморений голодом селянин останніми силами дістався на свою ниву і, взявши пригорщі землі, з покорою і жалем глядить вгору до Бога, що йому доводиться голодовою смертю умирати на цьому родючому чорноземі, потом і кров'ю скропленим його предками. Небо своїми кольорами співчуває умираючому.

Картину „Два світи" мисткиня намалювала, коли приїхала до Америки, захопившись системою, у якій свобідно живуть різні народи і кожний з них може розвивати свою мову й культуру. Як же відразливими показалися тоді тоталітарні системи гітлерівської Німеччини і Совєтського Союзу, де видано вирок на загладу всіх своїх народів, щоб створити один „радянський народ" з російською мовою і культурою. І тому на картині понижені і переслідувані народи Совєтського Союзу підносять руки до Америки як до потенціяльного визволителя.

На картині „Хресна дорога української матері" зображена мати із своїми дітьми на тлі хреста і тюремних ґратів є символом українських матерів, чоловіки яких караються десь по тюрмах, концтаборах чи у „психушках" за їхні національні і релігійні переконання. Зажуреним матерям ввижається доля їхніх дітей, що їх вони виховують на гідних наслідників своїх батьків, борців за волю України.

„Українська мати на грані двох світів", це картина на якій українська мати зображує долю багатьох українських матерів, що після капітуляції Німеччини найшилися на Заході. Їхні чоловіки у різних з'єднаннях боролися з окупантами України, що було причиною відступу матерів на Захід, щоб не попасти у нищівну машину КҐБ. Журба і смуток огорнули їх нещасних — як, де і коли вони віднайдуть батьків своїх дітей та чи віднайдуть?

„Сибір". Масивами й площами в холодних кольорах зображено тут сибірські тюрми й концентраційні табори, в яких караються на каторжних роботах кращі сини й дочки народів поневолених московсько-большевицьким режимом. Відсотково тут переважають українці.

„Вінниця". — На картині зображено збірну могилу, а над нею сумовито цвітуть дерева парку розваги для молоді, що його улаштувало НКВД, на десятьох збірних могилах. У часі німецької окупації ці могили випадково відкрито і видобуто з них 9,432 тіла, а в тому 169 жінок. Були це переважно селяни із провідного шару, з якого вилонювалася українська інтелігенція, що відрусифіковувала міста. НКВД виарештувало їх і вони попропадали без вісти.

„Руїни Успенського Собору" — головної церкви Печерської Лаври, яку підмінували большевики, відступаючи з Києва.

„До волі". На цій картині — людині, як тій пташці, жадні перешкоди ані скарби не можуть приглушити прагнення до волі.

Картина „Україна сьогодні". Кремль втілює Москву як символ поневолення народів, що родить тюрми, концтабори, „психушки", трупи і вікові чашки волелюбних мучеників. У тяжкій тіні Кремля простерлася мапа України, а на ній мисткиня зобразила на-

Закінчення на ст. 3.

Роман Барановський

ІУ СКВУ: ДІЙСНІСТЬ І ПРОПАҐАНДА

Четвертий Світовий Конґрес Вільних Українців, що відбувся в Торонто, Канада, в днях від 30-го листопада до 4-го грудня 1983 року, визнав Українську Американську Координаційну Раду за рівноправну і рівнорядну з Українським Конгресовим Комітетом Америки центральну крайову репрезентацію українців Америки, з однаковими правами і обов'язками. Це факт, це дійсність.

Але, у зв'язку з цією дійсністю вже опубліковано і поширюється багато всіляких вісток і коментарів, які цю дійсність ставлять у цілком іншому світлі, аніж вона заіснувала. Отже, щоб — як кажеться — не ширилося баламутство, з'ясуємо коротко і документально цей дійсний стан і розвиток, що призвів до цього визнання УАК Ради.

Спершу коротка пригадка.

Справа почалася від „безславного" XIII Конґресу та створення Комітету за Правопорядок в УККА, мету якого з'ясовує вже його назва. Коли ж усі заходи, щоб довести до того правопорядку із, можна сказати, відомих причин не мали успіху, Комітет за Правопорядок в травні 1983 року переформувався в Українську Американську Координаційну Раду, яка негайно, листом з 16-го травня 1983 року, повідомила Президію СКВУ, що „Таким репрезентантом українців Америки є тепер Українська Американська Координаційна Рада". Це очевидно, можна б інтерпретувати, як вимогу визнати УАК Раду єдиною репрезентацією українців Америки, з уваги на різнородність її складових частин у контрасті до до „однорідного" УККА.

Отже, справа перед IV СКВУ початково виглядала так, що УКРада старатиметься про визнання її і прийняття до СКВУ не як „рівноправну і рівнорядну з Українським Конгресовим Комітетом" другу центральну репрезентацію Українців Америки, але як єдину таку репрезентацію, бо вже нею „перестав бути УККА". Цю акцію підтримали насамперед дві наші найстарші і найбільші братські установи, Український Народний Союз і Український Братський Союз, а за ними численні інші — практично всі поза Визвольним Фронтом — установи. Значить, Координаційна Рада могла і мала на це всі підстави, щоб вимагати виключности в репрезентації українців Америки в СКВУ.

Справа цієї репрезентації насамперед опинилася на форумі пленарної сесії Секретаріяту СКВУ, яка вирішує справи узгіднюванням. Ми, делеґати Ради, знали наперед, що в Секретаріяті наша справа не перейде, без уваги на те, як ми її ставлятимемо. Та ж УККА досі відмовлявся навіть від самого визнання, що ця Рада існує, і її назву писав з малої літери. Знаючи це, ми не могли очікувати від УККА будь-якої зміни у відношенні до репрезентантів. Отже, всі об'єктивні міркування підказували, щоб справу ставити скрайньо, тобто вимагати виключення УККА із СКВУ як репрезентації українців Америки, бо такою він фактично не є. Усе ж таки ми на цю скрайність не пішли. У дальшому скажемо чому.

Після того, як пленарна сесія Секретаріяту СКВУ одним голосом речника УККА відкинула справу визнання нашої Ради, ця справа опинилася на форумі самого Конгресу. Із ранішого голосування в процедурній справі ми вже знали, що на пленумі самого Конґресу ми можемо рахувати не тільки на звичайну більшість, але й на більшість двох третіх голосів — у потребі. Отже, тут ми знову могли ставити свою справу з такою виключністю, як у своїй справі поступили репрезентанти УККА на пленумі Секретаріяту, і обстоювати прийняття Ради до СКВУ не як „рівнорядну і рівноправну" другу централю, але як єдину.

Ми цього не вчинили, хоча мали на це силу. Чому? Бо ми не бажали повторення того, що сталося на XIII Конґресі Українців Америки, хоча таке порівняння не цілком точне. Справа бо в тому, що речники Визвольного Фронту на XIII Конґресі прийшли до „позиції сили" поламанням статуту і взагалі правопорядку, а наш демократичний табір на СКВУ мав цю „позицію сили" законну і міг законно нею користуватися.

Так, увесь демократичний табір був би на цьому скористав, але проблема, чи і як була б на цьому скористала українська справа. Ми знали, що в колах Визвольного Фронту говорилося про дві альтернативи на випадок переголосування на пленумі Конґресу справи членства Координаційної Ради в СКВУ в користь цієї Ради: вийти з Конґресу взагалі, або залишитися в ньому в пасивному характері, себто не брати участи в його керівних органах, як це свого часу вже було на форумі Комітету Українців Канади. Ми, Рада, небагато турбувалися можливістю тієї другої альтернативи, тобто „пасивного" членства УВФронту в СКВУ, але ми не бажали допустити до повторення на СКВУ того, що УВФронт практикував у ряді інших подібних випадків — про що так переконливо інформував вже чверть сторіччя тому в опублікованій щойно після XIII Конґресу статті „На переломі" провідний діяч цього УВФронту св. п. проф. д-р Борис Андрієвський: „перебираємо, або перетворюємо на форум боротьби з іншими угрупуваннями..." Поведінка представників УВФронту на IV СКВУ вказувала виразно на те, що історія може повторитися і що б до

Закінчення на ст. 3.

Олександер Татомир

КАРПАТСЬКА КВІТКА

II.

Лихо не спало. На чийсь безосновний донос німці несподівано впали до хати. Все перевернули догори дном, пограбували найцінніші речі: чудово вишиті жіночі блюзки, нові одяги, а навіть і кухонний посуд, й припадком за картиною у кімнаті найшли малу пістолю. Там хвилево мешкав в той час неприсутній, інженер лісництва. Не допомогли вияснення... Німці арештували брата Соні й сказали до неї: „Ти вже його не побачиш!". Вона з розпачі кинулася до Самбора шукати порятунку... На щастя, інженер лісництва повернувся і показав у ґестапо урядовий дозвіл на вживання пістолі. Брат прийшов із самбірської тюрми. Соня, після цієї трагічної події, довго не могла отрястись із пригноблення...

На хвилину знову усміхнулася доля. На прохання директора сільсько-господарської школи стала вчителювати у цій новій виховній установі. Розкішна верховина... Шум ялиць... Журчання потічків... Старинний поміщицький двір з широкими алеями, високими крислатими липами і великими господарськими забудованнями, чудовий сад і мрійливий гай... Знову гамір кількох сотень, але вже середньошкільних учнів і учениць з різних карпатських місцевин. Соня ожила... Одружилася... Находила багато змісту та вдоволення в родинному житті й виховній праці. Прийшла на світ донечка, якій присвятила всі свої найніжніші почування, ввесь свій рідкий талант зразкової виховниці.

Та щасливі дні не тривали довго... Бойові фронти поспішно зближалися до Карпат. Уже було чути гук гармат... Час рушати в непевну дорогу... Останні обійми з найдорожчими — мамою, братом, родиною і приятелями... Остання пригадка: „Пам'ятайте про нас на чужині!"... Здавлені сльози та пекучий біль розлуки, може і назавжди... Кілька останніх дрібничок кинула на віз, пригорнула донечку і з чоловіком подалася через Карпати на Захід... Переїхала верхи гір, Карпатську Україну, Словаччину і Мадярщину та спинилася на кордоні пограбованої німцями Чехо-Словаччини; кожного дня глухо гриміли сотні важких літаків і майже безперестанку падали бомби. І знову поїхала на Захід, щоб тільки далі від московських душогубів!

На три роки примістилася серед скелистих холодних альпійських гір. Брала живу участь у тамошньому житті української громади і навіть, як давніше, провадила дитячий садок.

Та мандрівці не було кінця... Через безмежний океан простелився їй і родині шлях у далеку Америку... Спершу опинилася у Філядельфії, де прийшов на світ синок. Він дуже нагадував їй брата, якого безмежно любила.

Заходами Соні з Австрії приїхало багато знайомих українських скитальців. У перших днях свого перебування тут деякі з них приміщувалися у її невеличкому апартаменті... Раділа, що могла знову розмовляти з ними та спішити їм з допомогою та порадою...

Вкоротці відбула ще одну, але вже недалеку мандрівку на село, яке незабаром стало містечком; тут родилася друга донечка, що своїм личком була відбиткою матері. Соня мала повні руки праці... Материнські обов'язки, що їх повнила з рідкою посвятою, забирали багато часу. Але коли треба було, ішла з колядою на релігійні та народні цілі, співала в хорі та організувала імпрези. Допильновувала, щоб діти ходили до церкви і до української парафіяльної школи, належали до організації молоді та відбували літні і зимові табори...

Любов квітів була її великою пристрастю. Скромна хата Соні завжди находилася у віночку різних чудових квітів, що їх плекала, дбайливо доглядала немов власних діточок... Кожну кімнату оздоблювали теж стоячі, або звисаючі вазони повні зелені...

З України наспіла дуже сумна вістка. Брата Соні та його родину вивезли на 10 років каторжних робіт у холодному Сибірі, а матір знеможена журбою та трудами померла у старшої дочки на руках; перед смертю кликала Соню...

Після повороту брата із Сибіру почалася переписка між ним і Сонею. Як ждала вона на його листи, як раділа ними! Там находила скромні вістки про ближчу й дальшу родину... Часом посилала пачку з одінням братові. Одного дня поштар приніс листа з України, писаного чужою рукою, з болючим повідомленням, що брат по короткій недузі помер на розрив серця.

Це був найважчий життєвий удар для Соні і тільки надлюдським зусиллям притаманної собі кріпкої волі та при щиросердечній допомозі найближчих вона зуміла перенести те найбільше горе. На довгий час зникла з її гарного обличчя лагідна, добряча усмішка... За дбайливим вихованням дітей проминули дальші роки...

Коли діти подружені покинули рідний дім, у Соні остало сили прожити ще тільки кілька років, щоб побачити та пригорнути любих внучат. Тоді, хоч на хвилину, поверталась давня щаслива усмішка...

Наглий біль у грудях заставив Соню піти в лічницю та по кількох днях, не зважаючи на пильну опіку лікарів і медсестер й надію на швидкий поворот додому, прийшла ненадійна атака струдженого і зболілого серця... Просила переказати дітям, внукам і рідним в Україні, що вона їх безмірно кохала... Вечером цього дня замовкло на віки сповнене любови серце Соні... Вона злинула у кращий світ до своїй найдорожчих, за якими так тужила... Пішла по заслужену нагороду до Творця Вселенної...

Під подувом чужих холодних вітрів зів'яла ніжна карпатська квітка, яка завжди була прикрасою своєї родини та української громади...

Далеко від чарівних Карпат і незабутньої Княжої гори виросла на чужині свіжа могила, закосичена американським квіттям...

Кінець.

IV СКВУ...

Закінчення зі ст. 2.

цього в жадній мірі не причинитися, речники Координаційної Ради відступили від своєї початкової вимоги і вже не обстоювали перебрання від УККА репрезентації українців Америки в СКВУ, хоча мали на це законне право і погодилися на „рівнорядність і рівноправність" з УККА у тому представництві.

Кінцевий вислід відомий. Представники УВФронту, на пропозицію предсідника Конгресу пішли на нараду і після приблизно одної години повернулися із відомим рішенням: згодою на визнання Координаційної Ради та прийняття її до СКВУ, як „рівнорядної і рівноправної" з УККА центральної репрезентації українців Америки. Про це рішення повідомив виконуючий обов'язки президента УККА Ігнат Білинський і Конґрес це рішення УВФронту прийняв справді із щирим ентузіязмом, очевидно не входячи в те, якими мотивами воно було подиктоване. Свою вимову в цьому відношенні має факт, що згоду УВФронту на визнання і прийняття УАКРади до СКВУ в суботу, 3-го грудня, І. Білинський вияснив точно тими самими арґументами — щоб не допустити до дальшого розбиття в українській діяспорі, включно з СКВУ, — якими попереднього дня, в п'ятницю 2-го грудня, арґументував... спротив УВФронту проти визнання Ради та прийняття її в члени СКВУ.

Сказане далеко не вичерпує нашої теми про дійсність на IV СКВУ та пропаґанду в пресі і на форумах УВФронту після нього. Це тільки один з багатьох прикладів, до яких уже долучилася ще справа резолюцій. Очевидно, що це належить до „нормального", як партнери в будь-якій суперечній справі намагаються пропаґандивно „капіталізувати" для себе кінцеві рішення. Небезпека в тому, щоб не „перетягати струни", бо це могло б легко довести до нових конфліктів і нових анімозій, чого думаємо ніхто з нас собі не бажає. В тій цілі й написана ця стаття.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
Округи Лігай Веллі, Па.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

відбудуться

у неділю, 25-го березня 1984 р., о год. 3-ій по пол.
в залі Української Католицької Церкви
1826 Kenmore Avenue, BETHLEHEM, Pa.

з слідуючим порядком нарад:

1. Відкриття
2. Вибір президії
3. Відчитання протоколу з останніх Річних Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Доповідь головного організатора СТЕПАНА ГАВРИША.
9. Схвалення пляну праці на 1984 рік.
10. Внески і запити
11. Закриття зборів

До участи в зборах є запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи та конвенційні делеґати наступних Відділів:

44, 46, 47, 48, 124, 137, 143, 144, 147, 151, 288, 318, 369 і 438

У Зборах візьмуть участь:

Степан Гавриш, головний організатор УНС
Анна Гарас, головна радна УНС

По нарадах буде ПЕРЕКУСКА

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ

Михайло Колодруб *почесний голова* — **Анна Пипюк** *почесна голова*
Анна Гарас *голова* — **Дмитро Мушастий** *касир.*
Стефан Муха *секретар укр. мови* — **Анна Строт** *секретарка анг. мови*

Ліґа Української Православної Молоді
Ню Йорк — Ню Джерзі Округи

влаштовує

ДУХОВНИЙ ВЕЛИКОДНІЙ КОНЦЕРТ

в неділю, 25 березня 1984 р., о 3-ій год. по пол.
в українській православній церкві
св. Тройці в Ірвінґтоні, Н. Дж.
при 830 Lyons Avenue, Irvington, N.J.

В Концерті беруть участь церковні хори:

св. Тройці в Ірвінґтон, Н. Дж.;
св. Вознесіння в Мейплвуд, Н. Дж.;
св. Димитрія в Картерет, Н. Дж.;
св. Юрія в Ярдвілл-Трентон, Н. Дж.;
св. Вознесіння в Кліфтон, Н. Дж.;
св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

Дохід з Концерту призначений на стипендії нашої молоді.

ПРОСИМО ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ПРИБУТИ ЧИСЛЕННО.

ОКРУЖНА УПРАВА ЛІҐИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ

Думки...

Закінчення зі ст. 2.

ших дисидентів, борців, які дали виклик бою останній імперії. Дивно, що укладачі виставки відклали цю картину з причини „браку місця". Можна було відкласти іншу, але не цю. Ця картина виразно говорить до глядача, що за п'ятдесят літ нічого не змінилося.

Соборницька любов Ірини Банах-Твердохліб до свого народу є рівною посвяті.. Вона душевно переживає усі його горя і скорботи, тому малює картини з мартирології України вже довші літа. У символічних картинах вона вміло зобразила не одне глибоко пережите горе свого народу.

Картина мистця Павла Лопати, присвячена 50-літтю великого голоду в Україні, виражає жах нашого голокосту.

Д-р Підгайний, організатор цієї виставки, у своєму слові закликав мистців, щоб вони взяли участь у виставці. У „Свободі" була поміщена довга стаття Івана Кейвана, в якій він звертався до наших мистців, щоб вони відзначили у своїй творчості 50-літній ювілей Великого голоду.

Мистецтво займає передове місце в духовому розвитку народів, віддзеркалює величні, героїчні а також трагічні часи свого народу, чим скріплює національну свідомість, підбудовує стремління до змагань за суспільну справедливість, до боротьби з повною посвятою за державність.

Великі майстри світу не жаліли часу для зображення важкої долі своїх народів як: Франціско Ґоя, Пабльо Пікассо. Оноре Думе, Едвард Мане, Вінцент Ван Ґоґ Камільє Піссарро, Кеті Кольвіц, Ґеорґе Ґрош та багато інших.

Наші мистці в Україні не можуть на це собі дозволити, бо там людську особистість перед лицем свого народу запрограмовує партія своєю ідеологією із допомогою державних органів. Непокірних чекають тюрми, табори, „психушки", або доля Горської, Заливахи, Кіндратовича, Івасюка і багатьох інших, Але, слава Богу, мистецтво процвітає у нашій діяспорі і наші мистці у вільному світі спроможні гідно сплатити борг своєму народові.

Прикладом можуть нам послужити жиди. Вони видали монографію п. н. „Мистецтво про голокост" за редакцією Джанет Блаттер і Сибіл Мілтон у 1981 році. У ній — понад 350 мистецьких праць, створених в ґетто і в концентраційних таборах, безпосередньо при жертвах нацистів. Цю монографію можна найти в усіх американських бібліотеках. Ними також користуються у школах.

Візьмім до уваги той великий жах, коли на протязі двох років гине сім мільйонів наших братів і сестер жахливою, мученицькою голодовою смертю. Матері залишають своїх дітей на стаціях, у вагонах, на вулиці при крамницях, при входах до камениць в надії, що найдуться добрі люди й не дадуть загинути дитині. Давши їй останній кусок хліба, мати наказувала, щоб нікому не казала хто вона і звідки... бо хліба не дадуть. І дитина мовчала. До таких скрайностей матері допускалися аж тоді, коли доводилось уже їм рахувати свої дні, а то й години. А світ хоч знав про це-мовчав. І нині незаголосно відзивається.

Нам мовчати не годиться. Ми повинні сплатити борг перед тими семи мільйонами жертв століттями жорстокої до нас Москви. Якщо б наші мистці створили відповідну кількість картин на цю тему, добавивши до того документальні фотографії, матеріяли, можна б видати об'ємисту, ілюстровану монографію про наш голокост. А мистецтво промовляє до глядача виразно, голосно й без перекладача.

Тож, даймо заговорити нашому мистецтву до народів вільного світу, до нашої молодої ґенерації в першу чергу про наш голокост, а відтак про нашу державність, боротьбу з наїзниками, тяжке поневолення, дальші змагання з окупантами нашої героїчної УПА, про наших страдальних дисидентів, які збувшися страху, стали на прю з останньою і найжорстокішою імперією за національні права свого народу.

Тоді наш мистецький світ створить добу народу, в якій ми живемо, що й стане головною підставою до національного і державницького виховання нашого насліддя.

Валентина Макогон

ПЕРЕСТЕРІГАЮЧИ ПЕРЕД заломанням теорії президента Роналда Реґена про відродження американської економіки, демократи в Сенаті і Палаті Репрезентантів висунули свій альтернативний плян зменшення дефіциту в урядовому бюджеті, який, на їхню думку, стоїть на перешкоді справжнього господарського відродження країни. Вони пропонують зменшення дефіциту на 200 більйонів долярів шляхом підвишки деяких податків і обтяження великих корпорацій, які заробляють річно більйони долярів, але мало цікавляться загальною відбудовою економіки. Їхній трирічний плян пропонує заощадити ще раз стільки грошей, як плян республіканців, який передбачає зменшення дефіциту тільки на 100 більйонів долярів.

ФУНДАЦІЯ УВУ

організує ЧЕТВЕРТУ з ЧЕРГИ (п'ятитижневу) СТУДІЙНУ ПОЇЗДКУ

„СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ ПО ЕВРОПІ"

від 7-го липня до 12-го серпня 1984 р.

Крім відвідин 9-ох країн Европи, історичних та культурних пам'яток чужих і українських — **студенти візьмуть участь у жалобних святкуваннях відкриття і посвячення пропам'ятної плити в бувшому кацеті Дахав у св. пам'ять українських політичних в'язнів.**

Як частина студійної поїздки, СТУДЕНТИ можуть одержати кредити за один або два курси.

1. Слов'янська цивілізація (3 кредити)
2. Історія УКРАЇНИ (1-4 кредити)

ЩЕ Є ДЕКІЛЬКА ВІЛЬНИХ МІСЦЬ НА СТУДІЙНУ ПОЇЗДКУ, ТОМУ ПРОСИМО ЗГОЛОШУВАТИСЯ НЕГАЙНО до 30-го БЕРЕЗНЯ 1984 р.

а) В СПРАВІ КУРСІВ і СТИПЕНДІЙ: до д-ра Петра Ґоя, число телефону: 1-212-228-1394 у вечірніх год. від 9-12 (колект), або писати на адресу: UFU Foundation, 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.

б. ТРАНСПОРТ: літак, Eurailpass, звертатися на адресу агенції (залучуючи чек на 150.00 дол.)

АДРЕСА: KOBASNIUK TRAVEL INC., 157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. Tel.: 1-212-254-8779.

У Вашінґтоні...

Закінчення зі ст. 1.

наївно, але й пристрасним запалом переслідує мнимих „нацистських коляборантів".

При кінці семінара виготовлено листа до Президента ЗСА і цей лист підписали представники 23-ох присутніх організацій. Організатори і учасники закликають всіх писати до Президента, покликатися на згаданий лист 23-ох організацій з 9-го лютого ц.р. і просити його відповісти організації Американці за Належне Правне Поступовання.

Переклад на українську мову листа до президента Реґена:

„Дорогий Пане Президенте!

У 1978 році Конґрес ухвалив закон ч. 95-549 і на основі цього закону створено Бюро спеціяльних слідств при Департаменті справедливости.

У січні 1980 року Волтер Роклер і Аллен Раєн із Бюра спеціяльних слідств зробили у Москві умову із Совєтським Созом у справі передання совєтами доказів і свідків для вжитку в американських судах.

У лютому 1983 року „Ізвєстія" подали, що КҐБ є органом відповідальним за збирання цих доказів і свідчень.

У вересні 1983 року федеральний суддя Д.Р. Дебевоіз ствердив у своєму рішенні у справі „ЗСА проти Юазаса Кунгиса": ...„Якщо Уряд уповажнює тоталітарну державу знаходити для нього докази, які мають бути вжиті у суді ЗСА, Уряд мусить прийняти міри, які є конечні, щоб запевнити, що докази не були вимушені або в інший спосіб сплямлені через невластивий натиск. Уряд не виповнив цього обов'язку у цій справі".

У днях 4-го і 5-го лютого ц.р. Американці за належне Правне Поступовання влаштували у Джорджтавн університеті у Вашінґтоні семінар, у якому взяли участь провідники етнічних груп з всієї країни. Ми дуже жалуємо що Департамент справедливости ЗСА не прийняв нашого запрошення взяти участь у науковій й об'єктивній програмі цього семінара.

Судові процеси під проводом Бюра спеціяльних слідств були напятновані американською пресою як нова хвиля МекКартизму. У світлі переконуючих доказів, предложених на семінарі, ми не маємо іншого вибору тільки бути згідними з такою оцінкою.

Пане Президенте, ми віримо що хтонебудь, що брав участь у злочинах проти гуманности, повинен бути притягнений до відповідальности. Наша конституція і принципи належного правного поступовання повинні бути стандартом вимірювання справедливости. Особи переслідувані Бюром спеціяльних слідств повинні мати право на суд перед лавою присяглих, якщо вони не мають змоги нести кошти правної оборони, повинні мати право на оборонця від суду і повинні мати рівний доступ до доказових матеріялів і свідків.

Докази, що їх спродукувало КҐБ, не повинні мати місця у наших судах.

Американці за Належне Правне Поступування".

Листу підписали представники таких організацій: Українська Ліґа Проти Знеславлення, Американський Хорватський Союз Оборони, Американський Латвійський Союз, Американський Латвійський Союз Молоді, Екзекутивний Комітет Американсько-Литовської Громади, Рада Публічних Справ Американської Литовської Громади, Американсько-Литовський Союз Молоді, Балтицька Студентська Організація, Білоруська Федерація Проти Знеславлення, Комітет Проти Вживання Совєтської Евіденції, Союз Вільної Росії, Американсько-Російський Конґрес, Естонсько-Американська Національна Рада, Об'єднаний Балтицько-Американський Національний Комітет, Латвійський Допомоговий Союз, Леґіон Визволення Естонії, Литовське Радіо Світових Подій, Румунське Православне Братство, Український Конґресовий Комітет Америки, Товариство Українських Правників, Світова Федерація Вільної Латвії, Світовий Литовський Союз, Світовий Литовський Союз Молоді.

Поминки мґра В. Божика

В колі найближчих рідних та вірних друзів спокійно і гідно відзначено у Вінніпеґу 40-ий день смерти мґра Володимира Божика, скромного, але загальновідомого і шанованого громадянина, який відійшов у вічність 27-го січня 1984 року, проживши 71 рік.

Покійний, родом з Дрогобича і за фахом правник, заробляв на хліб як фахівець-книговод та підтримував своєю радою та знанням всі наші кредитово-фінансові видавничі установи, а вже найбільше, разом з дружиною Іванною, дочкою Зіркою, заміжньою Гайван, і сином Орестом, був активний у пластовій станиці Вінніпеґу.

Про пошану громади свідчив не тільки великий похорон Покійного з катедри свв. Володимира й Ольги, але й грошова збірка на Панахиді, що дала майже 1,000 долярів на видавничі справи Пласту і коло 200 дол. на Осередок Культури й Освіти.

(А.К.)

Степан Любомирський

ПРОМЕТЕЇВ ВОГОНЬ

РОМАН

Ціна: $16.00 з пересилкою.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

У ЛМКЛЮБІ ДОПОВІДАТИМЕ ІВАН ЛУЧЕЧКО

Ню Йорк. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 9-го березня ц.р., о годині 7-ій вечора, доповідатиме Іван Лучечко на тему: „Українські поселення в Югославії та відвідини Єпископа Славомира Мікловша в Ню Йорку". Доповідь буде ілюстрована прозірками.

ЛЕРРІ СПІКС, ЗАСТУПНИК пресового секретаря Білого Дому формально виступив в обороні дочки президента Роналда Реґена Морін, яку сильно заатакувала консервативна преса і консервативні лідери. Спікс заявив, що Президент, республіканський виборчий комітет і речники Білого Дому повністю задоволені працею та передвиборчою кампанією, яку веде в користь свого батька Морін Реґен, особливо серед зорганізованого жіноцтва.

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої

бл. п. д-р мед. Марії Ярослави зі Шміґельських Яросевич

складаю 30.00 долярів
на виховні потреби ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ в Ню Йорку

Ярослава ГЕРАСИМОВИЧ ЯРОСЕВИЧ

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

РОМАНА ЯЦЕНКОВА

складають 200.00 долярів
на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД
через українську католицьку парафію
свв. Володимира і Ольги в Чикаґо, Ілл.

ВАРЦАБА МАРКО з дружиною МАРТОЮ
і дітьми: ТЕСЕЮ і ПЕТРУСЕМ

Вічна Йому Пам'ять!

Australia

Замість нев'янучого вінка на свіжу могилу
у рідному Львові Дорогої ТЕТИ

бл. п.

ІРЕНИ зі СЕЛЕЗІНКІВ КУЗЬМОВИЧ

складаємо на УКРАЇНСЬКУ ЦЕРКВУ в Люрді
100.00 долярів.

ІРЕНА ЧУМА з мужем ВОЛОДИМИРОМ і родиною
ОЛЬГА ГАЄЦЬКА з мужем РОМАНОМ

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖБИ
В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
будуть відправлені

в четвер, 8-го березня 1984 р. в церкві св. Миколая в Мілвіл, Н. Дж.;
в п'ятницю, 9-го березня 1984 р., в церкві св. Юра в Ню Йорку;
в п'ятницю, 9-го березня 1984 р. в церкві Царя Христа у Філядельфії, Па.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 24-го січня 1984 р. у Salem, Oreg. упокоїлась в Бозі

наша Найдорожча МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

Бронислава Ґура

народжена в Підволочиськах, Галичина, проживши 72 р.

ПОХОРОН відбувся 28-го січня 1984 р. на українському католицькому цвинтарі св. Духа у Гентонбурґу, Н. Й.

Горем прибиті:
сини — АНДРІЙ І ЮРКО з родинами
донька — ХРИСТИНА з чоловіком
внуки — ЛОРІ, ЛИНДА, ВЕНЕСА, ГРИГОРІЙ, ДЖЕЙСОН, АЛІСОН І МЕЛІСА

В глибокому смутку і жалю повідомляємо Рідних, Приятелів і Українську Громаду про відхід до Вічности нашого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, СИНА, БРАТА І ЗЯТЯ

св. п.

Василя Ільчишина

АДВОКАТА В СИРАКЮЗАХ

який по короткій хворобі упокоївся в Бозі у місцевій лікарні 2-го березня 1984 р., проживши 38 років.

У глибокій жалобі:
дружина — МАРІЯ
діти — ВАСИЛЬ І ІВАНКА
батьки — АНТІН І ТЕОДОЗІЯ
сестри — МАРІЯ І ЛЕСЯ
тесті — ВАСИЛЬ І ЛЕОНАРДА РАВЛІНКИ
і дальша Родина в Україні і Канаді

Похоронні відправи відбулися:

ПАНАХИДА у похоронному заведенні Мацка-Васало в неділю, 4-го березня 1984 р., о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН в понеділок, 5-го березня 1984 р. з того ж заведення до української католицької церкви св. Івана Хрестителя, звідки по Поминальній Богослужбі погріб на українському парафіяльному цвинтарі в Сиракюзах, Н. Й.

ОБ'ЄДНАНИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

запрошує все Українське Громадянство до участи у

СВЯТКОВОМУ КОНЦЕРТІ В ПОКЛОНІ ШЕВЧЕНКОВІ

в неділю, 11-го березня 1984 року, год. 3:30 по пол.
в залях Українського Освітньо-Культурного Центру
при 700 Седар Ровд, АБІНҐТОН-ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.

В ПРОГРАМІ:

- ДІТИ СВІТЛИЧКИ при УКРАЇНСЬКОМУ ЗОЛОТОМУ ХРЕСТІ
- Хор ДУМКА з Ню Йорку, дир. СЕМЕН КОМІРНИЙ
- Святкове слово виголосить проф. д-р ІВАН ГОЛОВІНСЬКИЙ, заст. голови НТШ-А
- Соліст ЕДВАРД ІВАНКО, форт. супр. ТЕТЯНА ПОТАШКО
- Рецитаторка ОЛЬГА КИРИЧЕНКО-ШУГАН

За Об'єднаний Громадський Комітет:

Проф. д-р Петро Стерчо — **Проф. д-р Богдан Романенчук**

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
Філядельфія, Па.

повідомляє, що

плянується поїздку автобусом з Філядельфії до Ню Йорку на

ВЕЛИКИЙ СИМФОНІЧНИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

який відбудеться

в неділю, 1-го квітня 1984 р., в год. 2:30 по пол.
в Карнеґі Гол

Кошти переїзду з Філядельфії до Ню Йорку й назад: 10.00 дол. від особи.

Зголошення принимає телефонічно **пан Іван Даньківський: (215) 455-2849.**

У ТРЕТЮ НЕЗМІННО СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і ніколи Незабутнього

св. п. інж.

БОГДАНА-ДАДИ РАКА

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

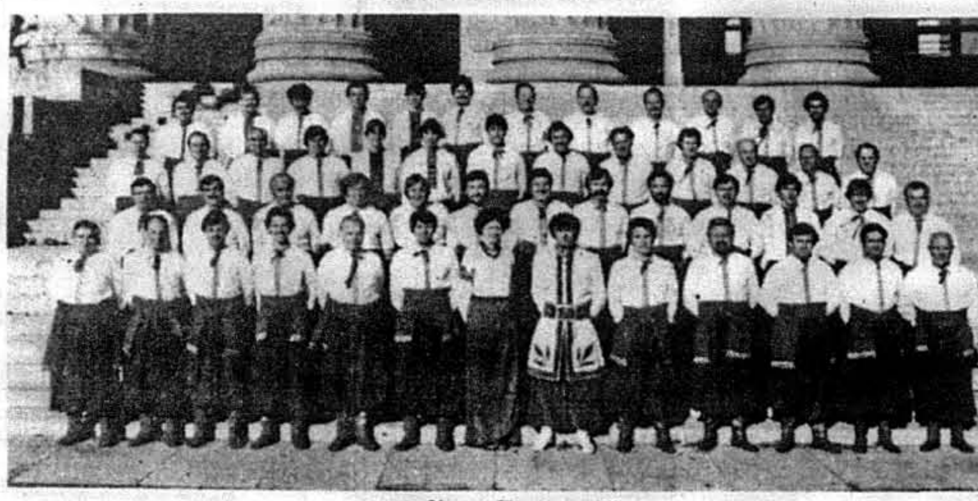
в церкві св. Юра в Ню Йорку;
Чесного Хреста в Асторії;
в манастирі св. Йосафата в Ґлен Ков
і св. Варвари у Відні, Австрія

Колишніх Друзів, Приятелів, що ще не забули Покійного, просимо про добру згадку і молитви за спокій Його душі

Дружина — ОКСАНА РАК з родиною

Філядельфійський...

Закінчення зі ст. 1.

Хор „Прометей"

зіязмові і наполегливості членів проводу Об'єднання Українців Швайцарії. Завдяки великим зусиллям д-ра М. Качалуби з Монтре, Олега Кощука з Женеви, д-ра Романа Прокопа з Берну та Павла Длябоги з Люцерни, „Прометей" концентруватиме виключно перед швайцарською публікою.

По виступах у Швайцарії, в неділю 29-го квітня, „Прометей" дасть концерт у Страсбурзі, Франція; 2-го травня у Зальцбурзі; п'ятниця, 4-го травня, буде концерт у Мюнхені, а в суботу 5-го і неділю 6-го травня в Штутгарті і Дюсельдорфі.

В сольових точках виступів хору концертуватиме рівнож піяністка Ірина Пелех-Зварич. Другу частину турне „Прометея" організує заслужений співак-бандурист і імпресаріо Володимир Луців. Це вже 16-те міжнародне турне для різних українських ансамблів на рахунку маестра В. Луцева, звичайно; у близькій співпраці з українськими установами. На протязі двох останніх місяців перед відлетом до Европи „Прометей" веде енергійну збіркову кампанію. Провід хору, збірковий комітет на все членство гаряче закликає українське громадянство до фінансової підтримки турне. В дійсності „Прометей" репрезентуватиме загал української еміграції на конкурсі хорів і виступах у Швайцарії, Франції, Австрії та Німеччині.

І. Пелех-Зварич

Особи та українські установи, які бажали б підтримати фінансово европейське турне хору „Прометей", можуть надсилати грошові датки на адресу: "Prometheus", c/o O. Tatunczak, 536 Gates St., Philadelphia, Pa. 19128.

Всі датки є звільнені від податку.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" ВІДЗНАЧАЄ СВІЙ ЮВІЛЕЙ

В цьому році сповниться 60 років часу, відколи в Нюарку почало свою всесторонньо суспільно-громадську і спортово-виховну працю УСВТ „Чорноморська Січ". Славний ювілей УСВТ „Ч.Січ", що маркує собою 60-річний проміжок часу — це досягнення, яким небагато інституцій, чи організацій мають честь пишатися. Особливо тяжко досягти цього Ювілею у спортовому світі та ще й у чужому оточенні, де різні спортові осередки та клюби з'являються й зникають, характеризуючи коньюнктуру, чи солом'яний ентузіязм окремих одиниць-ініціяторів. Це останнє не відноситься до нашого ювілята, бо продуманий крок творців „Чорноморської Січі" запевнив її стале існування, хоч і не багато її основників дожило до нинішнього радісного року.

Отже, пройдено 60-річний шлях, нерівний, з перепонами, піднесеннями та спадами. Але одно є певним — УСВТ „Ч.Січ" не загубилася на роздоріжжях, не втратила своєї головної мети, якою було й далі залишилося виховання й фізична заправа нашої молоді, гідна репрезентація українського імени в американському довкіллі; наслідки говорять самі за себе. На протязі пройдених 60-ти років у міцних „Січових" лавах перебували тисячі нашого юнацтва; підростали й відходили одні, а їх місця займали все нові покоління. Зміна зміні йшла, а свідками лишилися численні сторінки історії, списані у „Січових" виданнях, здобуті трофеї; їх ціла галерія — це унікальний музей перемог.

З радістю можемо ствердити, що й на сьогодні УСВТ „Ч.Січ" все ще тішиться численним членством, де поруч з старшими „Січовиками" — батьками з ентузіязмом виступає й життєрадісний зелений доріст — „Січове" юнацтво. Спортово-виховна праця досить різноманітна: копаний м'яч, відбиванка, теніс, плавання, шахи, голф, легка атлетика і інше. Та чи не найбільшим досягненням УСВТ „Ч. Січі", цього під сучасну пору найстаршого українського спортового осередку в ЗСА, треба уважати літню І-шу Українську Спортову Школу, що її створило Товариство і успішно проводить вже 15 років на оселі Українського Братського Союзу „Верховина" в Ґлен Спей, Ню Йорк. Тисячі українського юнацтва з різних міст ЗСА і Канади вже пройшли в ній висококваліфікований вишкіл у різних ділянках спорту, багато з них успішно виявляють придбане знання в своїх рідних спортових осередках. Стверджуючи про успішно пройдений 60-річний етап з піднесеним чолом та надією, сміливо дивляться „Січовики" в майбутнє, в чергові -ліття.

Ювілейні імпрези

Згідно з рішенням минулих річних Загальних зборів Товариства, Управа дала почин до створення Ділового й Почесного ювілейного комітету, завданням якого є провадити на протязі 1984 року різнорідні ювілейні імпрези. В листопаді 1984 року відбулися основуючі Збори Ювілейного комітету, до складу якого ввійшли: д-р Зенон Матківський, голова; Мирон Стебельський, заступник; мґр Осип Труш, секретар. Спортово-імпрезова комісія: Омелян Твардовський, голова; Надя Бакун, Володимир Бакун, д-р Тарас Гунчак, Андрій Ґбур, Богдан Кравчук, Богдан Іванків, Маріян Хамуляк, Володимир Василак, Юрій Храневич, д-р Нестор Олесницький — члени. Бенкетова комісія: Надія Матківська, голова; Ярка Снилик, Дарія Твардовська, Зірка Стебельська — члени. Пресово-інформаційна комісія: Омелян Твардовський, д-р Євген Перейма, ред. Зенон Снилик, Ігор Ольшанівський, мґр Іван Хамуляк. Фінансова комісія: Іван Ориняк, Дмитро Кулик, Дмитро Бобеляк, Павло Колісник. Комісія відзначень: інж. Осип Сташків, Олександер Напора і Роман Лапичак.

Управа УСВТ „Ч.Січ" вислала запрошення до всіх діючих організацій на терені Нюарку-Ірвінгтону і до українських церков, щоб вони визначили своїх представників до Почесного комітету. Коли пишемо ці рядки, досі зголосили своїх представників наступні церкви і організації: українська католицька церква св. Івана Хрестителя, українська православна церква Св. Вознесіння, Окружна Управа відділів УНСоюзу, Окружна Управа відділів СУА, Об'єднання Жінок ООЧСУ, Пласт, Осередок СУМА, Українсько-Американська Координаційна Рада, Український Патріярхальний Комітет, Об'єднання б. Вояків І-ої Української Дивізії У ПА, Т-во Українських Інженерів, ОУА „Самопоміч", Організація Оборони Лемківщини, Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч", Федеральна Щадниця „Тризуб", Американці в обороні людських прав в Україні. З запрошених меценатів-жертводавців вже зголосилися: Микола Бойчук, Василь Кучкуда, Богдан Робак і Михайло Протінік.

Намічені ювілейні імпрези: в суботу, 19-го травня ц.р. — відбиванкові першості УСЦАК в залях Технічного інституту і університету Ратґерс в Нюарку. Після турніру в великій залі УНДому в Ірвінгтоні — спільна вечеря для учасників, вручення ювілейних трофеїв, забава; Ювілейна Спортова Школа — від 22-го липня до 25-го серпня ц.р. на оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н.Й.; Тенісовий ювілейний турнір — 30-го червня і 1-го липня на тенісових кортах Союзівки. 1-2-3-го вересня на площах оселі УБСоюзу „Верховина" в Ґлен Спей, — турнір копаного м'яча найкращих українських дружин ЗСА і Канади.

Ювілейний бенкет і баль — у суботу, 6-го жовтня ц.р., в репрезентативній залі „Шорт Гиллс Вест" в Лівінгстоні, Ню Джерзі. На балі гратиме оркестра „Темпо".

Ювілейний Комітет УСВТ „Ч. Січ" щиро запрошує українське громадянство взяти участь в усіх згаданих спортово-розвагових імпрезах. Особливо запрошує прибути на величавий Бенкет-баль, що будуть кульмінаційною точкою ювілейних святкувань заслуженого УСВТ „Ч. Січ".

(от)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 9-го БЕРЕЗНЯ 1984 р.

Ню Йорк, Н. Й. Річні збори Т-ва „Культура" 457-ий Відд., о год. 6-ій по пол. в домівці ЛМКлюбу при 136 Друга Авеню. На порядку нарад: звіти урядовців Відд. та вибір уряду на 1984 рік. Участь чл. у цих річних зборах обов'язкова! — Галя Кіляр, секр.

СУБОТА, 10-го БЕРЕЗНЯ 1984 р.

Ютика, Н. Й. Річні збори Т-ва ім. Т. шевченка 484-ий Відд., о год. 3-ій по пол. в „Українській Авдиторії" — приміщення „Бесіда" при 6 Катедж пл. в Ютиці. На порядку: відкриття, вибір президії, відчитання протоколу з останніх Річних зборів, звіти Управи і К. Комісії, дискусія над звітами, уділення довір'я уступаючій Управі, вибір нової Управи і К. Комісії на 1984 р., внески і запити, закриття зборів. Проситься всіх чл. взяти участь в зборах. — В. Кроп, гол., В. Запаранюк, секр.

Елизабет, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ 234-ий Відд., о год. 7-ій веч. у малій церковній залі, Grier Ave. and South St. В програмі: звіт Управи, вибір нової Управи на 1984 р. та плянування діяльности Відд. По зборах — перекуска. — Б. Федик, предс., М. Хитра, кас., І. Іваник, секр.

Картерет, Н. Дж. Річні загальні збори Б-ва св. Михаїла 209 Відд., о год. 7:30 веч. в УАГКлюбі в Картетет, 299 Roosevelt Ave. На порядку: звіти Управи і К. Комісії за 1983 р., дискусія над звітами, вибір нової Управи на 1984 р. та плян праці. Проситься чл. про обов'язкову участь на зборах. — І. Кушнір, гол., С. Матлаґа, секр.